

KNJIGA PROROKA AVAKUMA

GLAVA 1

Breme koje vide prorok Avakum.

1:2 Dokle }u, Gospode, vapiti a Ti ne}e{ da ~uje{? Dokle }u Ti vikati: Nasilje! A Ti ne}e{ da izbavi{?

1:3 Za{to pu{ta{ da vidim bezakonje, i da gledam muku i grabe` i nasilje pred sobom, i kako podi`u sva|u i raspru?

1:4 Zato se ostavlja zakon, i sud ne izlazi nikada, jer bezbo`nik opte~e pravednika, zato sud izlazi izopa~en.

1:5 Pogledajte po narodima i vidite, i ~udite se i divite se, jer }u u~initi delo u va{e dane kog ne}ete verovati kad se stane pripovedati.

1:6 Jer, evo, ja }u podignuti Haldejce, narod ljut i nagao, koji }e i}i po zemlji {irom da osvoji nase-lja koja nisu njegova.

1:7 @estok je i stra{an, sud njegov i vlast njegova od njega izlazi.

1:8 Konji }e mu biti br`i od risova i lju}i od vukova uve~e, veliko }e mno{tvo biti konjika njegovih, i idu}i izdaleka konjici njegovi dolete}e kao orao kad hiti na lov.

1:9 Svi }e do}i na grabe`, s lica }e biti kao isto~ni vetar, pokupi}e roblje kao pesak.

1:10 I carevima }e se rugati i knezovi }e im biti podsmeh, smeja}e se svakom gradu, nasu}e zemlje, i uze}e ga.

1:11 Tada }e mu se promeniti duh, pro}i }e i skrivi}e; ta }e mu sila njegova biti od Boga njegovog.

1:12 Nisi li Ti od veka, Gospode Bo`e moj, Sve~e moj? Ne}emo umreti; Ti si ga, Gospode, odredio za sud; i utvrdio si ga, Steno, za karanje.

1:13 ^iste su o~i tvoje da ne mo`e{ gledati zlo, i bezakonje ne mo`e{ gledati; za{to gleda{ bezakonike?] uti{, kad bezbo`nik pro`dire pravijeg od sebe?

1:14 I ho}e{ li ostaviti ljude kao ribe morske, kao bubine, koje nemaju gospodara?

1:15 Izvla~i ih sve udicom, hvata ih u mre`u svoju, i zgr}e ih pre|om svojom, zato se veseli i raduje.

1:16 Zato prinosi `rtvu svojoj mre`i, i kadi svojoj pre|i; jer je time deo njegov pretio i hrana mu izabrana.

1:17 Ho}e li zato izvla~iti mre`u svoju i jednako ubijati narode nemilice?

GLAVA 2

Na stra`i svojoj stadoh, i stajah na kuli, i motrah da vidim {ta }e mi re}i i {ta bih odgovorio onome koji me kora{e.

2:2 I odgovori mi Gospod i re~e: Pi{i utvaru, i da bude razgovetno na plo~ama da se lako ~ita.

2:3 Jer }e jo{ biti utvara do odre|enog vremena, i govori}e {ta }e biti do kraja i ne}e slagati; ako okleva, ~ekaj je, jer }e zacelo do}i, i ne}e odocniti.

2:4 Gle, ko se ponosi, njegova du{a nije prava u njemu; a pravednik }e od vere svoje `iv biti.

2:5 A kako vino vara, takav je ~ovek ohol, niti ostaje u stanu; jer ra{iruje duh svoj kao grob, i kao smrt je, koja se ne mo`e nasititi i zbira k sebi sve narode i skuplja k sebi sva plemena.

2:6 Ne}e li ga svi oni uzeti u pri~u i u zagonetke, i re}i: Te{ko onom koji umno`ava {ta nije njegovo! Dokle }e? I koji trpa na se gusto blato.

2:7 Ne}e li najedanput ustati oni koji }e te gristi? I ne}e li se probuditi oni koji }e te rastrzati, i kojima }e{ biti grabe`?

2:8 [to si ti oplenio mnoge narode, tebe }e opleniti sav ostatak od naroda, za krv ljudsku i za nasilje u~injeno zemlji, gradu i svima koji `ive u njemu.

2:9 Te{ko onome koji se lakomi na gadan dobitak ku}i svojoj, da postavi gnezdo svoje na visokom mestu i sa~uva se oda zla.

2:10 Smislio si sramotu ku}i svojoj da zatre{ mnoge narode, i ogre{io si se o svoju du{u.

2:11 Jer }e kamen iz zida vikati, i ~vor iz drveta svedo~i}e.

2:12 Te{ko onome koji gradi grad krvlju i osniva grad nepravdom.

2:13 Gle, nije li od Gospoda nad vojskama da ljudi rade za oganj i narodi se trude niza{ta?

2:14 Jer }e se zemlja napuniti poznanja slave Gospodnje kao {to je more puno vode.

2:15 Te{ko onome koji poji bli`njeg svog, dodaje meh svoj da bi ga opojio i gledao mu golotinju.

2:16 Nasiti}e{ se sramote mesto slave, pij i ti, i otkrij golotinju svoju; do}i }e k tebi ~a{a u desnici Gospodnjoj, i bljuvotina }e sramna biti na slavi tvojoj.

2:17 Jer nasilje u~injeno Livanu pokri}e te i pusto{ me|u zverjem koja ga je pla{ila, za krv ljudsku i nasilje u~injeno zemlji, gradu i svima koji `ive u njemu.

2:18 [ta poma`e rezan lik {to ga izreza umetnik njegov? [ ta liven lik i u~itelj la`i, te se umetnik uzda u delo svoje grade}i neme idole?

2:19 Te{ko onome koji govori drvetu: Preni se! I nemom kamenu: Probudi se! Ho}e li on u~iti? Eto, oblo`en je zlatom i srebrom, a nema duha u njemu.

2:20 A Gospod je u svetoj crkvi svojoj; }uti pred Njim sva zemljo!

GLAVA 3

Molitva proroka Avakuma; za pevanje.

3:2 Gospode, ~uh re~ Tvoju, i upla{ih se; Gospode, delo svoje usred godina sa~uvaj u `ivotu, usred godina objavi ga, u gnevu seti se milosti.

3:3 Bog do|e od Temana i Svetac s gore Farana; slava Njegova pokri nebesa i zemlja se napuni hvale Njegove.

3:4 Svetlost Mu be}e kao sunce, zraci izla`ahu Mu iz ruku, i onde be}e sakrivena sila Njegova.

3:5 Pred Njim i|a{e pomor, i `ivo ugljevlje i|a{e ispod nogu Njegovih.

3:6 Stade, i izmeri zemlju, pogleda i razmetnu narode, raspado{e se ve~ne gore, slego{e se humovi ve~ni; putevi su Mu ve~ni.

3:7 Videh {atore etiopske u mucu, ustrepta}e zavesi zemlji madijanskoj.

3:8 Eda li se na reke razgnevi Gospod? Eda li se na reke raspali gnev Tvoj? Na more jarost Tvoja, kad si pojezdio na konjima svojim i na kolima svojim za spasenje?

3:9 Pomoli se luk Tvoj kao {to si se zakleo plemenima; razdro si zemlju za reke.

3:10 Vide}e Te gore i uzdrhta}e, povodanj navalili; bezdana pusti glas svoj, uvis podi`e ruke svoje.

3:11 Sunce i mesec stado{e u stanu svom, ido{e prema svetlosti Tvoje strele, prema sevanju sjajnog koplja Tvog.

3:12 Srdito si i{ao po zemlji, gnevno si gazio narode.

3:13 Iza{ao si na spasenje narodu svom, na spasenje s pomazanikom svojim; razmrskao si glavu ku}i bezbo`ni~koj do vrata otkriv{i temelj.

3:14 Njegovim kopljima probio si glavu selima njegovim kad navaljivahu kao vihor da me razaspu, radovahu se kao da }e pro`dreti siromaha u potaji.

3:15 I{ao si po moru na konjima svojim, po gomili mnoge vode.

3:16 ^uh, i utroba se moja uskoleba, usne mi uzdrhta}e na glas, u kosti mi u|e trule`, i ustresoh

se na mestu svom; kako }u po~ivati u dan nevolje,
kad do |e na narod koji }e ga opusto{iti.

3:17 Jer smokva ne}e cvasti, niti }e biti roda na
lozi vinovoj; rod }e maslinov prevariti, i njive ne}e
dati hrane, ovaca }e nestati iz tora, i goveda ne}e
biti u oboru.

3:18 Ali }u se ja radovati u Gospodu, veseli}u se
u Bogu spasenja svog.

3:19 Gospod je Gospod sila moja, i da}e mi no-
ge kao u ko{ute, i vodi}e me po visinama mojim.
Na-elniku peva~kom uz `ice moje.